

Statsborgere fra begge Sider, som er en saa vigtig Forudsætning for Bevarelsen af et godt Forhold mellem de to Folk.

Dernæst vender jeg mig til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der sagde, at mine Udtalelser om Handelsbalancen i de 3 første Maaneder ikke var saa forstandige, som mine Udtalelser plejer at være. Jeg takker for den Kompliment, der ligger i det sidste, men jeg kan ikke fuldt ud anerkende Bebrejdelsen, som ligger i det første. Jeg skal ikke forsøge at vende denne Udtalelse om paa nogen Maade, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar man tager det som en Selvfølge, at Isvanskelighederne virker lige stærkt paa Eksport og paa Import, saa forekommer dette mig ikke at være paa Forhaand givet eller uimodsigelig rigtigt. Det er en Kendsgerning, at en meget vigtig Del af vor Eksport gaar fra en praktisk talt altid isfri Havn, nemlig Esbjerg, og det er ogsaa en Kendsgerning, at det fra Københavns Havn vil være adskilligt lettere at hjælpe Eksportbaadene ved Isbrydere, idet man jo i Forvejen ved, naar de skal afgaa, og kan samle dem, medens der ligger ganske anderledes store Vanskeligheder for den, der fra Udlandet skal dirigere et Skib hertil, og i særlig Grad gælder det ogsaa for Provinshavnenes Vedkommende, at Farten til dem — og en ikke ringe Del af Importen gaar jo dertil — har været meget vanskelig.

Naar det ærede Medlem dernæst tog Tallene fra i Fjor og sammenlignede dem uden videre med Tallene for i Aar, forekommer det mig, at man dog bør erindre det betydelige Fald i Kronekursen, som har fundet Sted siden da, og som naturligvis maa medføre, at Tallene for i Aar bliver betydelig højere, vel ca. $\frac{1}{5}$ eller saadant noget. Men det skulde glæde mig — og deri er jo det ærede Medlem og jeg sikkert ganske enige —, om den Bedring, der har vist sig, virkelig maatte fortsættes.

Naar dernæst det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt Ønske om at faa Underretning om en Samtale med Kongen, som det ærede Medlem har ført efter sin Afgang som Statsminister, vil jeg dertil sige, at det er ikke det, jeg har ønsket. Jeg har ønsket at faa at vide det konstitutionelle Raad, som den afgaaende Statsminister har givet, og herom maa man formentlig være berettiget til at spørge uden at krænke noget som helst Krav paa Fortrolighed. Og jeg maa fastholde, at det er rimeligt i en Situation som den,

der forelaa, at orientere sig med alle de ledende Partier. Af disse Partier var selvfølgelig det konservative Parti i den givne Situation det mindst vigtige, og det er heller ikke derfor mit eget Parti, jeg har tænkt paa i denne Forbindelse; men jeg maa hævde, at det for Fremtidens Skyld — og heri er alle Partier lige interesserede — er det naturlige og rimelige, naar der foreligger en saadan uklar Situation som den, der faktisk forelaa, som allerede fremhævet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at Orienteringen da sker ikke til enkelt Side, men til alle Sider. Det tror jeg i Virkeligheden vil være en sund og god parlamentarisk Praksis at komme ind paa.

Og det var jo en meget uklar Situation, der forelaa. Man havde Udtalelser — som jeg i Gaar dokumenterede — fra to af de nuværende Ministre, der meget klart forudsatte, at hvis der kom et andet Flertal, skulde der finde en Forhandling Sted mellem de to Partier, og det var jo ganske klart, som allerede det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sagt, at noget saadant fandt ikke Sted — det fremgik jo ogsaa af selve den højtærede Statsministers Programudtalelse her, at han kunde ikke sige, at han havde et Flertal bag sig. Det lød paa, at Regeringen venter — den venter — at finde en Tilslutning. Nu er denne Klarhed skabt gennem den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte i Gaar. Det var denne Klarhed, jeg søgte efter, og jeg maa hævde, at det har været fuldt berettiget.

Det fremgaar i øvrigt af de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode, at dette Flertal allerede vakler paa forskellige Punkter. Men man har jo fra den højtærede Regerings Side været saa forsigtig paa Forhaand at sige, efter de bedste udenlandske Mønstre, at det ikke er Kabinetsspørgsmaal. Jeg tænker her paa en saadan Ting som Formueafgiftslovforslaget, hvorom det ærede Medlem Hr. Rode i Gaar sagde, at det vidnede om en forkert Bedømmelse af Situationen, at man fremsatte dette Forslag. Jeg tænker paa Forslaget om Grønlandsoverenskomsten, hvis Fremsættelse er bebudet her i Dag paa Trods af, at det ærede Medlem Hr. Rode i Gaar sagde, at han haabede, at der maatte komme en fornyet Overvejelse, og at den maatte give til Resultat, at man ikke vilde følge den forrige Regerings Vej. At der allerede nu i selve Hvedebrødsdagene falder saa skarpe Ord